

Hallituksen esitys Eduskunnalle laiksi rajoitetusti verovelvollisen tulon ja varallisuuden verottamisesta annetun lain muuttamisesta

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ

Esityksessä ehdotetaan eräitä tarkistuksia ulkomailla asuvien verovelvollisten verotukseen. Näillä tarkistuksilla pyritään siihen, että Suomessa asuvien ja ulkomailla asuvien verovelvollisten verotus Suomessa olisi mahdollisimman tasapuolista. Nämä tarkistukset ovat osittain kokonaisverouudistuksesta johtuvia ja osittain veroteknisiä.

Esityksessä ehdotetaan muutoksia eläkkeen verotusta ja muutoksenhakua koskeviin säännöksiin. Esityksessä ehdotetaan myös lisäyksiä, jotka johtuvat kokonaisverouudistukseen sisältyvästä yhtiöveron hyvitysjärjestelmästä.

Ehdotetut muutokset on tarkoitettu tulemaan voimaan niin pian kuin laki on hyväksytty ja vahvistettu ja niitä sovellettaisiin lähdevero koskevien säännösten osalta tuloon, joka saadaan 1 päivänä tammikuuta 1990 tai sen jälkeen, sekä muulta kuin lähdevero koskevien säännösten osalta vuodelta 1990 toimitettavasta verotuksesta alkaen. Yhtiöveron hyvitystä koskevia säännöksiä ei kuitenkaan sovellettaisi ennen 1 päivänä tammikuuta 1990 päättyneeltä tilikaudelta jaettuun osinkoon.

YLEISPERUSTELUT

1. Yleistä ulkomailla asuvien verotuksesta Suomessa

Ulkomailla asuvat henkilöt eli rajoitetusti verovelvolliset ovat verovelvollisia Suomessa täältä saamastaan tulosta ja täällä olevasta varallisuudestaan. Henkilön katsotaan asuvan Suomessa, jos hänellä on täällä varsinainen asunto ja koti tai jos hän jatkuvasti oleskelee täällä yli kuuden kuukauden ajan. Tilapäinen poissaolo ei estä pitämästä oleskelua jatkuvana. Suomen kansalaista, jolla on edelleen olennaiset siteet Suomeen, pidetään kuitenkin Suomessa asuvana, vaikka hän ei jatkuvasti oleskelekaan täällä yli kuuden kuukauden aikaa, kunnes kolme vuotta on kulunut sen vuoden päättymisestä, jonka aikana hän on lähtenyt Suomesta. Henkilöstä, jonka katsotaan asuvan

Suomessa, käytetään nimitystä yleisesti verovelvollinen.

Rajoitetusti verovelvollisten ja yleisesti verovelvollisten verotus poikkeaa toisistaan pääasiallisesti kahdessa suhteessa:

1. Yleisesti verovelvolliset ovat verovelvollisia sekä Suomesta että muualta saamastaan tulosta samoin kuin sekä Suomessa että muualta olevasta varallisuudestaan. Rajoitetusti verovelvolliset ovat verovelvollisia Suomessa ainoastaan täältä saadusta tulosta ja täällä olevasta varallisuudesta.

2. Yleisesti verovelvollisten valtionverotus on progressiivista. Rajoitetusti verovelvollisiin sovelletaan suhteellista verokantaa eli he maksavat veroa kiinteän verokannan mukaisesti.

Rajoitetusti verovelvollisten verotusmenettelystä säädetään rajoitetusti verovelvollisen tu-

lon ja varallisuuden verottamisesta annetussa laissa (627/78 niin sanottu lähdeverolaki).

2. Ehdotetut muutokset

2.1. Yleistä

Ehdotetuista muutoksista osa johtuu yleisesti verovelvollisten verotuksessa tapahtuvista muutoksista ja osa on luonteeltaan veroteknisiä. Lähdeverolakia ehdotetaan tarkistettavaksi eläketuloa ja muutoksenhakua koskevien säännösten osalta. Lakiin ehdotetaan myös lisäyksiä, jotka johtuvat kokonaisverouudistukseen sisältyvästä yhtiöveron hyvitysjärjestelmästä.

Valtiovarainministeriö asetti 9.11.1988 työryhmän, jonka tehtävänä oli muun muassa selvittää, miten rajoitetusti verovelvollisten varallisuuden verotusta olisi tarkistettava. Työryhmä sai selvityksensä valmiiksi 30.1.1989 (Työryhmämuistio 1989:VM 4). Työryhmä ehdottaa muun muassa, että rajoitetusti verovelvollisten varallisuusverotuksessa otettaisiin käyttöön 400 000 markan kokonaisvarallisuuteen perustuva alaraja.

Tässä esityksessä ei kuitenkaan ehdoteta varallisuusverotusta koskevia muutoksia, koska hallitus katsoo, että verohallinnollisista syistä on tarkoituksenmukaisinta, että rajoitetusti verovelvollisten varallisuusverotusta muutetaan vasta vuoden 1991 alusta lukien.

2.2. Eläketuloa koskevat ehdotetut muutokset

Lain 7 §:n mukaan eläketulosta peritään 35 prosenttia lähdeveroa. Lain 5 §:n mukaan eläkkeestä saadaan vähentää 300 markkaa kultakin täydeltä kalenterikuukaudelta, jolta lähdeveron alainen eläke maksetaan. Vähennys on maksajakohtainen eli samalta eläkkeenmaksajalta saadusta kahdesta tai useammasta eläkkeestä vähennys tehdään eläkkeiden yhteenlasketusta määrästä.

Lain eläketuloa koskevia säännöksiä ehdotetaan tarkistettaviksi siten, että eläketulosta saataisiin vähentää 1 500 markkaa kultakin täydeltä kalenterikuukaudelta, jolta lähdeveron alainen eläke maksetaan. Samalla ehdotetaan, että vähennysoikeutta rajoitettaisiin siten, että rajoitetusti verovelvollinen voisi lukea hyväk-

seen kyseisen vähennyksen ainoastaan kertaalleen kalenterikuukaudessa.

2.3. Muutoksenhakua koskevat ehdotetut muutokset

Lain 11 §:n 2 momentin mukaan lähdeveroa koskeva oikaisuvaatimus on tehtävä lähdeveron perimistä seuraavien kahden kalenterivuoden aikana. Määräaika on käytännössä osoitautunut eräissä tapauksissa liian lyhyeksi. Näin on tapahtunut erityisesti niissä tapauksissa, jolloin on syntynyt epäselvyyttä siitä, kuuluuko tulon ensisijainen verotusoikeus Suomelle vai valtiolle, jossa verovelvollisen katsotaan asuvan.

Lain oikaisuvaatimusta koskevaa säännöstä ehdotetaankin muutettavaksi siten, että lähdeveroa koskeva oikaisuvaatimus olisi tehtävä lähdeveron perimistä seuraavien viiden kalenterivuoden aikana.

Lain 22 §:n mukaan verotuslain 125 §:n verosta vapauttamisesta tai sen suorittamisen lykkäystä koskevia säännöksiä sovelletaan myös rajoitetusti verovelvollisiin. Verotuslakiin lisättiin vuonna 1983 uusi 126 a §, jonka 1 momentin mukaan valtiovarainministeriö voi kansainvälisen kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi myöntää osittaisen tai täydellisen vapautuksen Suomen verosta. Saman pykälän 3 momentin mukaan veron suorittamiseen voidaan myös 1 momentissa mainituin edellytyksin myöntää lykkäystä.

Lähdeverolain säännöksiä ehdotetaan täydennettäväksi siten, että myös verotuslain 126 a §:n säännöksiä sovellettaisiin rajoitetusti verovelvollisiin.

2.4. Yhtiöveron hyvitysjärjestelmää koskevat ehdotetut muutokset

Kokonaisverouudistuksen osana on yhtiöveron hyvitysjärjestelmän omaksuminen Suomen verojärjestelmään. Yhtiöveron hyvitysjärjestelmän perusajatuksena on osakeyhtiön ja sen osakkeenomistajan verotuksen integrointi jaetun osingon osalta. Yhtiöveron hyvitysjärjestelmällä pyritään sekä yhtiön ja sen osakkeenomistajan kahdenkertaisen verotuksen poistamiseen että osinkojen yhdenkertaisen verotuksen toteuttamiseen. Kahdenkertainen verotus pyritään poistamaan täysimää-

raisesti. Tämän vuoksi yhtiön jakamaan osinkoon kohdistuva yhtiön maksama vero on täysimääräisenä vähennettävä osingonsaajan maksettavasta verosta. Tällaista hyvitystä nimitetään yhtiöveron hyvityksestä annetussa laissa (1232/88) yhtiöveron hyvitykseksi. Hallinnollisista syistä yhtiöveron hyvityksen määrä perustuu kaavamaiselle olettamukselle yhtiön maksaman veron määrästä. Lakia sovelletaan vuodelta 1990 toimitettavassa verotuksessa, kuitenkin niin, että lakia ei osingonsaajan verotuksessa sovelleta ennen 1 päivänä tammi-kuuta 1990 päättyneeltä tilikaudelta jaettuun osinkoon.

Yhtiöveron hyvityksestä annettua lakia ei sovelleta ulkomaisiin osingonsaajiin. Lain 3 §:n mukaan kansainvälisen kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi tehtävässä sopimuksessa voidaan kuitenkin vastavuoroisuuden edellytyksin sopia yhtiöveron hyvityksen myöntämisestä myös rajoitetusti verovelvollisille osingonsaajille. Täten ulkomaiselle osingonsaajalle voidaan myöntää yhtiöveron hyvitys ainoastaan silloin, kun siitä on erityisesti sovittu edellä mainitunlaisessa sopimuksessa.

Ehdotetun yhtiöveron hyvitysjärjestelmän mukaan osinkona jaettuun osaan yhtiön voitosta tulee viime kädessä kohdistua osingonsaajan tuloveroasteen mukaan määräytyvä vero. Jotta tämä yhtiöveron hyvitysjärjestelmän perusajatus toteutuisi, osingonsaajan veronalaisena tulona on pidettävä yhtiön jakamaa osinkoa ja yhtiöveron hyvitystä, joka on, kuten edellä on mainittu, yhtä suuri kuin yhtiön jakamaan osinkoon kohdistuva yhtiön maksamaksi kaavamaisesti oletettu yhtiöveron osuus. Tulo- ja varallisuusverolain (1240/88) 10 §:n 6 kohdan mukaan suomalaiselta osakeyhtiöltä saatua osinkoa ja siihen liittyvää yhtiöveron hyvitystä pidetään Suomesta saatuna tulona. Täten rajoitetusti verovelvollinen, joka on oi-

keutettu yhtiöveron hyvitykseen, on verovelvollinen Suomessa täältä saamastaan yhtiöveron hyvityksestä. Koska jaettavasta osingosta peritään lähdeverolain mukaan lähdevero, yhtiöveron hyvityksestäkin vero olisi perittävä lähdeveron muodossa.

Lähdeverolakia ehdotetaankin täydennettäväksi siten, että yhtiöveron hyvityksestä vero perittäisiin lähdeveron muodossa. Yhtiöveron hyvityksestä ehdotetaan perittäväksi 35 prosentin lähdevero. Kansainvälisen kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi tehtävässä sopimuksessa voitaisiin kuitenkin vastavuoroisuuden edellytyksin sopia alemmasta lähdeveroprosentista.

Lähdeverolakia ehdotetaan täydennettäväksi myös siten, että siihen otettaisiin yhtiöveron hyvitystä koskevaa hakemusmenettelyä koskeva säännös. Yhtiöveron hyvityksestä vähennetään ennen maksatusta siitä perittävä lähdevero.

3. Esityksen organisatoriset ja henkilöstövaikutukset

Esityksellä ei olisi organisatorisia eikä henkilöstövaikutuksia.

4. Esityksen taloudelliset vaikutukset

Ulkomailla asuivilta verovelvollisilta lähdeveron muodossa perityn veron tuotto valtiolle oli 126,9 miljoonaa markkaa vuonna 1988. Esitys merkitsee sitä, että valtio luopuu ulkomailla asuvien verovelvollisten Suomesta saamista pienistä eläkkeistä perittävistä tuloveroista. Ehdotettujen säännösten valtiontaloudellinen merkitys on olematon.

YKSITYISKOHTAISET PERUSTELUT

1. Lakiehdotuksen perustelut

3 §. Pykälään ehdotetaan lisäys, jonka mukaan lähdevero olisi suoritettava myös yhtiöveron hyvityksestä.

5 §. Pykälää ehdotetaan muutettavaksi siten, että eläkkeestä saataisiin nykyisen 300 markan sijasta vähentää 1 500 markkaa sellaista täyttä kalenterikuukautta kohti, jolta lähdeveron alainen eläke maksetaan. Vähennysoikeutta ehdotetaan rajoitettavaksi siten, että verovelvoli-

nen voisi lukea kyseisen vähennyksen hyväkseen ainoastaan kertaalleen kalenterikuukaudessa.

7 §. Pykälään ehdotetaan lisättäväksi säännös, jonka mukaan yhtiöveron hyvityksestä perittävä lähdevero olisi 35 prosenttia.

11 §. Pykälän 2 momentin viimeisen lauseen mukaista oikaisuvaatimuksen tekoaikaa ehdotetaan pidennettäväksi nykyisestä kahdesta vuodesta viiteen vuoteen.

11 a §. Ehdotettuun uuteen pykälään ehdotetaan otettavaksi yhtiöveron hyvitystä koskevaa hakemusmenettelyä koskeva säännös. Yhtiöveron hyvitystä koskeva vaatimus olisi tehtävä osingonjakopäätöstä seuraavien viiden vuoden kuluessa sille lääninverovirastolle, jonka virka-alueella osinkoa jakavan yhtiön kotipaikka on.

22 §. Pykälään ehdotetaan lisättäväksi viittaus verotuslain 126 a §:ään, jota siten voitaisiin soveltaa myös rajoitetusti verovelvollisiin.

2. Tarkemmat säännökset ja määräykset

Rajoitetusti verovelvollisen tulon ja varallisuuden verottamisesta annettua asetusta (1047/78, niin sanottu lähdeveroasetus) olisi täydennettävä yhtiöveron hyvitystä koskevilla säännöksillä. Lähdeverokortin antamisesta eläkensaajille säädettäisiin lähdeveroasetuksessa.

3. Voimaantulo

Laki on tarkoitettu tulemaan voimaan hetimiten tultua hyväksytyksi ja vahvistetuksi. Sitä on tarkoitus soveltaa seuraavasti:

1. yhtiöveron hyvitystä koskevien säännösten osalta 1 päivästä tammikuuta 1990 lukien, kuitenkin niin, että näitä säännöksiä ei sovellettaisi ennen 1 päivänä tammikuuta 1990 päättyneeltä tilikaudelta jaettuun osinkoon,

2. muiden lähdeveroa koskevien säännösten osalta tuloon, joka saadaan 1 päivänä tammikuuta 1990 tai sen jälkeen ja

3. muilta osin ensimmäisen kerran verovuodelta 1990.

4. Säättämisjärjestys

Koska lakiehdotuksen eläketuloa koskeva säännös voi olla silloin, kun verovelvollinen saa useita eläkkeitä Suomesta, hänen verotustaan kiristävä, ehdotus olisi käsiteltävä valtiopäiväjärjestyksen 68 §:n mukaisessa uutta tai lisättyä, yhtä vuotta pidemmältä ajalta kannettavaa veroa koskevassa säättämisjärjestyksessä.

Edellä esitetyn perusteella annetaan Eduskunnan hyväksyttäväksi seuraava lakiehdotus:

Laki

rajoitetusti verovelvollisen tulon ja varallisuuden verottamisesta annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti:

muutetaan rajoitetusti verovelvollisen tulon ja varallisuuden verottamisesta 11 päivänä elokuuta 1978 annetun lain (627/78) 3 §:n 1 momentti, 5 ja 7 §, 11 §:n 2 momentti sekä 22 §, sellaisina kuin niistä ovat 3 §:n 1 momentti ja 7 § muutettuna 29 päivänä joulukuuta 1988 annetussa laissa (1242/88), sekä

lisätään lakiin uusi 11 a § seuraavasti:

3 §

Lähdevero on suoritettava osingosta, yhtiöveron hyvityksestä, korosta ja rojaltista, mikäli 13 §:n 2 momentista ei muuta johdu, sekä palkasta, eläkkeestä ja muusta ennakkoperintälain 5 §:ssä tarkoitettua suorituksesta.

5 §

Eläkkeestä saadaan vähentää 1 500 markkaa kultakin täydeltä kalenterikuukaudelta, jolta lähdeveron alainen eläke maksetaan. Jos rajoitetusti verovelvollinen saa useamman kuin yhden eläkkeen Suomesta, hänen saamistaan eläkkeistä vähennetään yhteensä 1 500 markkaa kultakin täydeltä kalenterikuukaudelta.

7 §

Lähdevero on 25 prosenttia osingosta, 30 prosenttia korosta ja rojaltista sekä 35 prosenttia yhtiöveron hyvityksestä, palkasta, eläkkeestä ja muusta ennakkoperintälain 5 §:ssä tarkoitettua suorituksesta. Lähdevero menee kokonaisuudessaan valtiolle.

11 §

Milloin verovelvollinen katsoo, että lähdeveroa on peritty enemmän kuin kansainvälinen sopimus edellyttää, tai että veron periminen muutoin on ollut virheellinen eikä veron perimiseen velvollinen ole perintää oikaissut, verovelvollinen voi saattaa kysymyksen sen lääninveroviraston ratkaistavaksi, jonka virka-alueella perimiseen velvollisen kotikunta on, tai,

jollei hänellä ole täällä kotikuntaa, Uudenmaan lääninveroviraston ratkaistavaksi. Milloin lääninverovirasto havaitsee lähdeveroa perityn liikaa, sen on määrättävä liikaa peritty määrä maksettavaksi takaisin verovelvolliselle. Oikaisuvaatimus tulee tehdä viimeistään veron perimistä lähinnä seuraavien viiden kalenterivuoden aikana.

11 a §

Jos osingonsaaja katsoo, että hänellä on kansainvälisen sopimuksen perusteella oikeus yhtiöveron hyvityksestä annetussa laissa tarkoitettuun yhtiöveron hyvitykseen, hänen tulee hyvityksen saamiseksi tehdä vaatimus sille lääninverovirastolle, jonka virka-alueella osinkoa jakavan yhtiön kotipaikka on. Vaatimus on tehtävä osingonjakopäätöstä seuraavien viiden vuoden kuluessa ja siihen tulee liittää selvitys kansainvälisessä sopimuksessa tarkoitetuista hyvityksen myöntämisen edellytyksistä. Lääninveroviraston on yhtiöveron hyvitystä maksaessaan vähennettävä siitä 7 §:ssä tarkoitettua tai kyseisessä kansainvälisessä sopimuksessa soveltua veroa vastaava määrä.

22 §

Mitä verotuslain 125 ja 126 a §:ssä on säädetty tai niiden nojalla on määrätty verosta vapauttamisesta tai sen suorittamisen lykkäyksestä, on vastaavasti sovellettava tässä laissa tarkoitettuun veroon. Hakemus voidaan lähettää verohallitukselle, jonka tulee toimittaa se asianomaisen viranomaisen ratkaistavaksi.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 19 . Lakia sovelletaan lähdeveroa koskevien säännösten osalta tuloon, joka saadaan 1 päivänä tammikuuta 1990 tai sen jälkeen, sekä muulta osalta ensimmäisen ker-

ran verovuodelta 1990. Yhtiöveron hyvitystä koskevia säännöksiä ei kuitenkaan sovelleta ennen 1 päivänä tammikuuta 1990 päättyneeltä tilikaudelta jaettuun osinkoon.

Helsingissä 28 päivänä huhtikuuta 1989

Tasavallan Presidentti

MAUNO KOIVISTO

Ministeri *Ulla Puolanne*

Laki

rajoitetusti verovelvollisen tulon ja varallisuuden verottamisesta annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti:

muutetaan rajoitetusti verovelvollisen tulon ja varallisuuden verottamisesta 11 päivänä elokuuta 1978 annetun lain (627/78) 3 §:n 1 momentti, 5 ja 7 §, 11 §:n 2 momentti sekä 22 §, sellaisina kuin niistä ovat 3 §:n 1 momentti ja 7 § muutettuna 29 päivänä joulukuuta 1988 annetussa laissa (1242/88), sekä

lisätään lakiin uusi 11 a § seuraavasti:

Voimassa oleva laki

3 §

Lähdevero on suoritettava osingosta, korosta ja rojaltista, mikäli 13 §:n 2 momentista ei muuta johdu, sekä palkasta, eläkkeestä ja muusta ennakkoperintälain 5 §:ssä tarkoitetusta suorituksesta.

5 §

Eläkkeestä saadaan vähentää 300 markkaa kultakin täydeltä kalenterikuukaudelta, jolta lähdeveron alainen eläke maksetaan. Samalta eläkkeenmaksajalta saadusta kahdesta tai useammasta eläkkeestä vähennys tehdään eläkkeiden yhteenlasketusta määrästä.

7 §

Lähdevero on 25 prosenttia osingosta, 30 prosenttia korosta ja rojaltista sekä 35 prosenttia palkasta, eläkkeestä ja muusta ennakkoperintälain 5 §:ssä tarkoitetusta suorituksesta. Lähdevero menee kokonaisuudessaan valtiolle.

 Milloin verovelvollinen katsoo, että lähdeveroa on peritty enemmän kuin kansainvälinen sopimus edellyttää, tai että veron periminen muutoin on ollut virheellinen eikä veron perimiseen velvollinen ole perintää oikaissut, verovelvollinen voi saattaa kysymyksen sen lääninveroviraston ratkaistavaksi, jonka virka-alueella perimiseen velvollisen kotikunta on, tai,

Ehdotus

3 §

Lähdevero on suoritettava osingosta, *yhtiöveron hyvityksestä*, korosta ja rojaltista, mikäli 13 §:n 2 momentista ei muuta johdu, sekä palkasta, eläkkeestä ja muusta ennakkoperintälain 5 §:ssä tarkoitetusta suorituksesta.

5 §

Eläkkeestä saadaan vähentää 1 500 markkaa kultakin täydeltä kalenterikuukaudelta, jolta lähdeveron alainen eläke maksetaan. *Jos rajoitetusti verovelvollinen saa useamman kuin yhden eläkkeen Suomesta, hänen saamistaan eläkkeistä vähennetään yhteensä 1 500 markkaa kultakin täydeltä kalenterikuukaudelta.*

7 §

Lähdevero on 25 prosenttia osingosta, 30 prosenttia korosta ja rojaltista sekä 35 prosenttia *yhtiöveron hyvityksestä*, palkasta, eläkkeestä ja muusta ennakkoperintälain 5 §:ssä tarkoitetusta suorituksesta. Lähdevero menee kokonaisuudessaan valtiolle.

11 §

 Milloin verovelvollinen katsoo, että lähdeveroa on peritty enemmän kuin kansainvälinen sopimus edellyttää, tai että veron periminen muutoin on ollut virheellinen eikä veron perimiseen velvollinen ole perintää oikaissut, verovelvollinen voi saattaa kysymyksen sen lääninveroviraston ratkaistavaksi, jonka virka-alueella perimiseen velvollisen kotikunta on, tai,

Voimassa oleva laki

jollei hänellä ole täällä kotikuntaa, Uudenmaan lääninveroviraston ratkaistavaksi. Milloin lääninverovirasto havaitsee lähdeveroa perityn liikaa, sen on määrättävä liiaksi peritty määrä maksettavaksi takaisin verovelvolliselle. Oikaisuvaatimus tulee tehdä viimeistään veron perimistä lähinnä seuraavien kahden kalenterivuoden aikana.

22 §

Mitä verotuslain 125 §:ssä on säädetty tai sen nojalla on määrätty verosta vapauttamisesta tai sen suorittamisen lykkäyksestä, on vastaavasti sovellettava tässä laissa tarkoitettuun veroon. Hakemus voidaan lähettää verohallitukselle, jonka tulee toimittaa se asianomaisen viranomaisen ratkaistavaksi.

Ehdotus

jollei hänellä ole täällä kotikuntaa, Uudenmaan lääninveroviraston ratkaistavaksi. Milloin lääninverovirasto havaitsee lähdeveroa perityn liikaa, sen on määrättävä liiaksi peritty määrä maksettavaksi takaisin verovelvolliselle. Oikaisuvaatimus tulee tehdä viimeistään veron perimistä lähinnä seuraavien viiden kalenterivuoden aikana.

11 a §

Jos osingonsaaja katsoo, että hänellä on kansainvälisen sopimuksen perusteella oikeus yhtiöveron hyvityksestä annetussa laissa tarkoitettuun yhtiöveron hyvitykseen, hänen tulee hyvityksen saamiseksi tehdä vaatimus sille lääninverovirastolle, jonka virka-alueella osinkoa jakavan yhtiön kotipaikka on. Vaatimus on tehtävä osingonjakopäätöstä seuraavien viiden vuoden kuluessa ja siihen tulee liittää selvitys kansainvälisessä sopimuksessa tarkoitetuista hyvityksen myöntämisen edellytyksistä. Lääninveroviraston on yhtiöveron hyvitystä maksaessaan vähennettävä siitä 7 §:ssä tarkoitettua tai kyseisessä kansainvälisessä sopimuksessa soveltua veroa vastaava määrä.

22 §

Mitä verotuslain 125 ja 126 a §:ssä on säädetty tai niiden nojalla on määrätty verosta vapauttamisesta tai sen suorittamisen lykkäyksestä, on vastaavasti sovellettava tässä laissa tarkoitettuun veroon. Hakemus voidaan lähettää verohallitukselle, jonka tulee toimittaa se asianomaisen viranomaisen ratkaistavaksi.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 19 . Lakia sovelletaan lähdeveroa koskevien säännösten osalta tuloon, joka saadaan 1 päivänä tammikuuta 1990 tai sen jälkeen, sekä muulta osalta ensimmäisen kerän verovuodelta 1990. Yhtiöveron hyvitystä koskevia säännöksiä ei kuitenkaan sovelleta ennen 1 päivänä tammikuuta 1990 päättyneeltä tilikaudelta jaettuun osinkoon.